

Ὁ περὶ Αὐξήσεως Συντάξεων Νόμος τοῦ 1968 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἔφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἄριθμός 128 τοῦ 1968

ΝΟΜΟΣ ΠΡΟΝΟΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΥΞΗΣΕΩΣ ΩΡΙΣΜΕΝΩΝ
ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΠΛΗΡΩΤΕΩΝ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΔΗΜΟ-
ΣΙΑΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως :

1. Ὁ παρὼν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περὶ Αὐξήσεως Συντάξεων Νόμος τοῦ 1968. Συνοπτικός τίτλος.

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ διάφορος ἔννοια— Ἑρμηνεία.

«δημόσιος υπάλληλος» περιλαμβάνει καὶ τὰ μέλη τῆς Ἀστυνομικῆς Δυνάμεως καὶ τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας καὶ μονίμου ἀξιωματικούς τοῦ Κυπριακοῦ Στρατοῦ

«διδάσκαλος» ἔχει τὴν εἰς τὸν ὅρον τοῦτον ἀποδιδομένην ἔννοιαν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 45 τοῦ περὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως Νόμου

Κεφ. 166.
21 τοῦ 1959
19 τοῦ 1967
5 τοῦ 1968
62 τοῦ 1968.
Ἑλλ. Κοιν. Ν.
7 τοῦ 1962
14 τοῦ 1962
16 τοῦ 1962
7 τοῦ 1963
11 τοῦ 1963
1 τοῦ 1964
12 τοῦ 1964.

«ἐξειδικευθεῖσα σύνταξις» σημαίνει σύνταξιν πληρωτέαν δυνάμει οἰουδήποτε τῶν Νόμων τῶν ἐκτιθεμένων εἰς τὸν Πίνακα Πίναξ.

«καθηγητής» ἔχει τὴν εἰς τὸν ὅρον τοῦτον ἀποδιδομένην ἔννοιαν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ περὶ Συντάξεων Καθηγητῶν Νόμου τοῦ 1967. 56 τοῦ 1967.

«Κυβέρνησις τῆς Κύπρου» ἐν σχέσει πρὸς οἰανδήποτε περίοδον πρὸ τῆς 16ης Αὐγούστου 1960 σημαίνει τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἀποικίας τῆς Κύπρου καὶ ἐν σχέσει πρὸς οἰανδήποτε περίοδον μετὰ τὴν ρηθεῖσαν ἡμερομηνίαν σημαίνει τὴν Κυβέρνησιν τῆς Δημοκρατίας.

«πρόσωπον Κυπριακῆς καταγωγῆς» σημαίνει πρόσωπον γεννηθὲν ἐν Κύπρῳ καθ' ὃν χρόνον οἱ γονεῖς του εἶχον τὴν συνήθη αὐτῶν διαμονὴν ἐν Κύπρῳ καὶ περιλαμβάνει πᾶν πρόσωπον καταγόμενον ἐξ ἄρρενογονίας ἐκ τοιούτου προσώπου.

«συνταξιούχος» σημαίνει πολίτην τῆς Δημοκρατίας τῆς Κύπρου ἢ πρόσωπον Κυπριακῆς καταγωγῆς πρὸς τὸν ὁποῖον ἐχορηγήθη σύνταξις ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνει ἀφυπηρετοῦντα ὑπάλληλον ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ περὶ Ραδιοφωνικοῦ Ἰδρύματος Κύπρου (Ἑπιθεσία Κυβερνητικῶν Ὑπαλλήλων) (Διατάξεις Ἀφυπηρετέσεως) Νόμου τοῦ 1962 ὅστις ἀφυπηρέτησε δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου τούτου.

6 τοῦ 1962.

Κεφ. 311.
Πίναξ.
Ἐπίσημος
Ἐφημερὶς
τῆς Δημοκρατίας :

Παράρτημα
Τρίτον :

8.12.1961.

Πίναξ τοῦ Ν.

9 τοῦ 1967

18 τοῦ 1967.

Ἐπίσημος

Ἐφημερὶς

τῆς Δημοκρατίας

Παράρτημα

Τρίτον :

8.9.1967.

Κεφ. 166.

21 τοῦ 1959

19 τοῦ 1967

5 τοῦ 1968

62 τοῦ 1968.

Ἑλλ. Κοιν. Ν.

7 τοῦ 1962

14 τοῦ 1962

16 τοῦ 1962

7 τοῦ 1963

11 τοῦ 1963

1 τοῦ 1964

12 τοῦ 1964.

«σύνταξις ἀναπηρίας» σημαίνει σύνταξιν καταβαλλομένην δυνάμει τῆς παραγράφου (1) (ii) ἢ (2) τοῦ Κανονισμοῦ 27 τῶν περὶ Συντάξεων Κανονισμῶν ἢ δυνάμει τῆς παραγράφου (1) (ii) τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ περὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως Νόμου.

«σύνταξις ἐξαρτωμένων» σημαίνει σύνταξιν καταβαλλομένην εἰς—

(α) τὴν χήραν ἢ καὶ τὰ τέκνα συνταξιούχου ὅστις ἀφυπηρέτησε πρὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1967 καὶ ἀπεβίωσε μεταξύ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1967 καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1967, ἀμφοτέρων τῶν ἡμερομηνιῶν περιλαμβανομένων ἢ

(β) τὴν χήραν ἢ καὶ τὰ τέκνα ἢ τοὺς γονεῖς δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ διδασκάλου ὅστις ἀπεβίωσεν ἐν ὑπηρεσίᾳ πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1968 συντελεσθέντος τῆς τραύματος τὸ ὁποῖον ὑπέστη ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός του, ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνει σύνταξιν καταβαλλομένην δυνάμει τῶν περὶ Ταμείου Συντάξεων Χηρῶν καὶ Ὀρφανῶν Νόμων εἰς τὴν χήραν ἢ καὶ τὰ ὄρφανὰ δημοσίου ὑπαλλήλου.

Κεφ. 314.
43 τοῦ 1962
44 τοῦ 1962
52 τοῦ 1963
5 τοῦ 1964
28 τοῦ 1965
37 τοῦ 1966
74 τοῦ 1966
35 τοῦ 1967.

«σύνταξις ὑπαλλήλου» σημαίνει σύνταξιν καταβαλλομένην εἰς ἀφυπηρητήσαντα δημόσιον ὑπάλληλον, διδάσκαλον ἢ καθηγητὴν δυνάμει οἰουδήποτε τῶν ἐν τῷ Πίνακι ἀναφερομένων Νόμων ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνει σύνταξιν ἀναπηρίας.

«σύνταξις» σημαίνει οἰανδήποτε ἐτησίαν σύνταξιν πληρωτέαν ἐν εἴδει περιοδικῶν πληρωμῶν δι' ὑπηρεσίαν παρασχεθεῖσαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Κύπρου, ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνει οἰονδήποτε φιλοδωρήματα ἢ οἰονδήποτε ποσὸν πληρωτέον ἄλλως ἢ διὰ περιοδικῶν πληρωμῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου δὲν ἔχουν ἰσχὺν ἐν σχέσει πρὸς οἰανδήποτε σύνταξιν ἥτις μετετρέπη εἰς ἐφ' ἅπαξ πληρωμὴν εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν μέρος οἰασδήποτε συντάξεως μετετρέπη εἰς ἐφ' ἅπαξ πληρωμὴν, αἱ τοιαῦται διατάξεις δὲν ἰσχύουν ἐν σχέσει πρὸς τὸ μέρος τοῦτο τῆς τοιαύτης συντάξεως.

3.—(1) Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων οἰουδήποτε τῶν ἐν τῷ Πίνακι ἀναφερομένων Νόμων ἢ οἰουδήποτε ἐτέρου Νόμου καὶ τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἑδαφίου (2)—

Αὐξήσει
συντάξεως
ὑπαλλήλου.

(α) εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἰοσδήποτε συνταξιοῦχος ἀφυπηρήτησε καὶ δικαιούται πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1957 εἰς ἐξειδικευθεῖσαν σύνταξιν ὑπαλλήλου, ἢ τοιαύτη ἐξειδικευθεῖσα σύνταξις ὡς ἠξήθη δυνάμει τοῦ περὶ Αὐξήσεως Συντάξεων Νόμου τοῦ 1961 αὐξάνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1968 διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ σύνολον—

13 τοῦ 1961.

(i) δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς τοιαύτης ἐξειδικευθείσης συντάξεως ἢ ἑκατὸν δέκα λιρῶν, οἰονδήποτε τῶν δύο τούτων ποσῶν θὰ ἦτο τὸ μικρότερον· καὶ

(ii) ἕξ καὶ ἡμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς τοιαύτης ἐξειδικευθείσης συντάξεως ὡς αὕτη αὐξάνεται διὰ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν ὑποπαράγραφον (i) τῆς παρούσης παραγράφου· καὶ

(iii) δεκατρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς τοιαύτης ἐξειδικευθείσης συντάξεως ὡς αὕτη αὐξάνεται διὰ τῶν ποσῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ὑποπαράγραφους (i) καὶ (ii) τῆς παρούσης παραγράφου, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει διὰ ποσοῦ οὐχὶ μικροτέρου τῶν τεσσαράκοντα καὶ ὀκτώ λιρῶν κατ' ἔτος·

(β) εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἰοσδήποτε συνταξιοῦχος ἀφυπηρήτησε καὶ δικαιούται μεταξὺ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1957 καὶ τῆς 31ης Μαρτίου 1967, ἀμφοτέρων τῶν ἡμερομηνιῶν περιλαμβανομένων, εἰς ἐξειδικευθεῖσαν σύνταξιν ὑπαλλήλου, ἢ τοιαύτη ἐξειδικευθεῖσα σύνταξις αὐξάνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1968 διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ σύνολον—

(i) ἕξ καὶ ἡμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς τοιαύτης ἐξειδικευθείσης συντάξεως· καὶ

(ii) δεκατρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς τοιαύτης ἐξειδικευθείσης συντάξεως ὡς αὕτη αὐξάνεται διὰ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν ὑποπαράγραφον (i) τῆς παρούσης παραγράφου, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει διὰ ποσοῦ οὐχὶ μικροτέρου τῶν τεσσαράκοντα καὶ ὀκτώ λιρῶν κατ' ἔτος·

(γ) εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἰοσδήποτε συνταξιοῦχος ἀφυπηρήτησε καὶ δικαιούται μεταξὺ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1967 καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1967, ἀμφοτέρων τῶν ἡμερομηνιῶν περιλαμβανομένων, εἰς ἐξειδικευθεῖσαν σύνταξιν ὑπαλλήλου, ἢ τοιαύτη ἐξειδικευθεῖσα σύνταξις αὐξάνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1968 διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς δεκατρία ἐπὶ τοῖς ἑκα-

τόν τῆς τοιαύτης ἐξειδικευθείσης συντάξεως, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει διὰ ποσοῦ οὐχὶ μικροτέρου τῶν τεσσαράκοντα καὶ ὀκτῶ λιρῶν κατ' ἔτος :

Νοεῖται ὅτι εἰς περίπτωσιν συνταξιούχου—

(i) ὁ ὁποῖος ἀφυπηρέτησε δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν περὶ Ἀποζημιώσεως Δικαιούχων Ὑπαλλήλων Νόμων τοῦ 1962, ἢ

(ii) τοῦ ὁποῖου αἱ ὑπηρεσίαι ἐτερματίσθησαν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 6 (στ) τοῦ περὶ Συντάξεων Νόμου,

καὶ ὁ ὁποῖος μετὰ ταῦτα ὑπηρετήσεν ἄνευ διακοπῆς εἰς θέσιν ἥτις εἶναι συντάξιμος δυνάμει οἰουδήποτε νόμου, αἱ ὡς ἄνω αὐξήσεις θὰ ἀρχίσωσι νὰ καταβάλλωνται εἰς αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς τελικῆς ἀφυπηρητήσεώς του, ἢ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1968, ἐὰν ἡ ἡμερομηνία αὕτη εἶναι μεταγενεστέρα :

Νοεῖται περαιτέρω ὅτι αἱ ὡς ἄνω αὐξήσεις, ὁμοῦ μετὰ τοῦ συνόλου τῶν συντάξεων οἰουδήποτε τοιοῦτου συνταξιούχου ὅστις ἀφυπηρέτησε τελικῶς μετὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1967 δὲν θὰ ὑπερβαίνωσι τὸ σύνολον τῆς συντάξεως εἰς τὴν ὁποίαν οὗτος θὰ ἐδικαιοῦτο ἐὰν εἶχε συνεχίσει νὰ ὑπηρετῇ μέχρι τῆς τελικῆς ἀφυπηρητήσεώς του καὶ ἡ σύνταξις του εἶχεν ὑπολογισθῆ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ὑπηρεσίας του καὶ ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ μισθοῦ τὸν ὁποῖον ἐλάμβανε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελικῆς ἀφυπηρητήσεώς του.

(2) Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν συνταξιούχος λαμβάνει οἰανδήποτε σύνταξιν ὑπαλλήλου δι' ὑπηρεσίαν παρασχεθεῖσαν μερικῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Κύπρου καὶ μερικῶς εἰς οἰανδήποτε ἐκ τῶν ἐν τῷ Πίνακι διαλαμβανόμενων Κυβερνήσεων, ἢ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἔδαφίου (1) παρεχομένη αὐξήσις συντάξεως ἰσχύει μόνον ἀναφορικῶς πρὸς τὴν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Κύπρου παρασχεθεῖσαν ὑπηρεσίαν. Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἔδαφίου ὁ ὅρος «ἡ ἐν τῷ Πίνακι ἀναφερομένη Κυβέρνησις» ἔχει τὴν εἰς αὐτὸν ἀποδιδωμένην ἔννοιαν ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ 8 τῶν περὶ Συντάξεων Κανονισμῶν καὶ ὑπὸ τοῦ Πίνακος τούτων.

(3) Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν συνταξιούχος λαμβάνει δύο κεχωρισμένας συντάξεις ἐκ τοῦ Παγίου Ταμείου τῆς Δημοκρατίας, τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τούτων θὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κατωτάτου ὀρίου αὐξήσεως ἐκ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτῶ λιρῶν κατ' ἔτος.

4. Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων οἰουδήποτε τῶν ἐν τῷ Πίνακι ἀναφερομένων Νόμων ἢ οἰουδήποτε ἐτέρου Νόμου—

(α) ἐὰν ὁ συνταξιούχος ἀφυπηρέτησε καὶ δικαιοῦται εἰς ἐξειδικευθεῖσαν σύνταξιν ἀναπηρίας πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1957, ἢ τοιαύτη ἐξειδικευθεῖσα σύνταξις ὡς ἠυξήθη δυνάμει τοῦ περὶ Αὐξήσεως Συντάξεων Νόμου τοῦ 1961, αὐξάνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1968, διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ σύνολον—

(i) δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς τοιαύτης συντάξεως· καὶ

(ii) ἕξ καὶ ἡμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς τοιαύτης συντάξεως ὡς αὕτη αὐξάνεται διὰ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν ὑποπαράγραφον (i) τῆς παρούσης παραγράφου· καὶ

(iii) δεκατρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς τοιαύτης συντάξεως ὡς αὕτη αὐξάνεται διὰ τῶν ποσῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ὑποπαραγράφους (i) καὶ (ii) τῆς παρούσης παραγράφου.

52 τοῦ 1962
68 τοῦ 1962.

Κεφ. 311.

17 τοῦ 1960
9 τοῦ 1967
18 τοῦ 1967
51 τοῦ 1968
119 τοῦ 1968.

Αὐξήσις
συντάξεως
ἀναπηρίας.

13 τοῦ 1961.

- (β) εάν ὁ συνταξιούχος ἀφυπηρέτησε καὶ δικαιούται εἰς ἐξειδικευθεῖσαν σύνταξιν ἀναπηρίας μεταξύ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1957 καὶ τῆς 31ης Μαρτίου 1967, ἀμφοτέρων τῶν ἡμερομηνιῶν περιλαμβανομένων, ἢ τοιαύτη ἐξειδικευθεῖσα σύνταξις αὐξάνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1968, διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ σύνολον—
- (i) ἕξ καὶ ἡμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς τοιαύτης συντάξεως καὶ
- (ii) δεκατρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς τοιαύτης συντάξεως ὡς αὕτη αὐξάνεται διὰ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν ὑποπαράγραφον (i) τῆς παρούσης παραγράφου·
- (γ) εάν ὁ συνταξιούχος ἀφυπηρέτησε καὶ δικαιούται εἰς ἐξειδικευθεῖσαν σύνταξιν ἀναπηρίας μεταξύ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1967 καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1967, ἀμφοτέρων τῶν ἡμερομηνιῶν περιλαμβανομένων, ἢ τοιαύτη ἐξειδικευθεῖσα σύνταξις αὐξάνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1968, διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς δεκατρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς τοιαύτης συντάξεως.

5.—(1) Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων οἰουδήποτε τῶν ἐν τῷ Πίνακι ἀναφερομένων Νόμων ἢ οἰουδήποτε ἑτέρου Νόμου καὶ τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου (2)—

Ἀβηθις
συντάξεως
ἐξαρτωμένων.

- (α) εάν ὁ συνταξιούχος ἀφυπηρέτησε πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1957 καὶ ἀπεβίωσε μετὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1967, ἢ εάν ὁ δημόσιος υπάλληλος ἢ διδάσκαλος ἀπεβίωσε πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1957, συνεπεία τραύματος τὸ ὁποῖον ὑπέστη ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός του, ἢ ἐξειδικευθεῖσα σύνταξις ἐξαρτωμένων αὐτοῦ ὡς ἠυξήθη δυνάμει τοῦ περὶ Ἀυξήσεως Συντάξεων Νόμου τοῦ 1961, αὐξάνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1968, διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ σύνολον—
- (i) δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς τοιαύτης συντάξεως· καὶ
- (ii) ἕν καὶ τρία τέταρτα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς τοιαύτης συντάξεως ὡς αὕτη αὐξάνεται διὰ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν ὑποπαράγραφον (i) τῆς παρούσης παραγράφου· καὶ
- (iii) τρία καὶ ἕν τέταρτον ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς τοιαύτης συντάξεως ὡς αὕτη αὐξάνεται διὰ τῶν ποσῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ὑποπαραγράφους (i) καὶ (ii) τῆς παρούσης παραγράφου, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει διὰ ποσοῦ οὐχὶ μικροτέρου τῶν δώδεκα λιρῶν κατ' ἔτος·
- (β) εάν ὁ συνταξιούχος ἀφυπηρέτησε μεταξύ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1957 καὶ τῆς 31ης Μαρτίου 1967, ἀμφοτέρων τῶν ἡμερομηνιῶν περιλαμβανομένων, καὶ ἀπεβίωσε μετὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1967, ἢ εάν ὁ δημόσιος υπάλληλος ἢ διδάσκαλος ἀπεβίωσε μεταξύ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1957 καὶ τῆς 31ης Μαρτίου 1967, ἀμφοτέρων τῶν ἡμερομηνιῶν περιλαμβανομένων, συνεπεία τραύματος τὸ ὁποῖον ὑπέστη ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός του, ἢ ἐξειδικευθεῖσα σύνταξις ἐξαρτωμένων αὐτοῦ αὐξάνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1968, διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ σύνολον—
- (i) ἕν καὶ τρία τέταρτα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς τοιαύτης συντάξεως· καὶ
- (ii) τρία καὶ ἕν τέταρτον ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς τοιαύτης συντάξεως ὡς αὕτη αὐξάνεται διὰ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν ὑποπαράγραφον (i) τῆς παρούσης παραγράφου, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει διὰ ποσοῦ οὐχὶ μικροτέρου τῶν δώδεκα λιρῶν κατ' ἔτος·

13 τοῦ 1961.

(γ) εάν ο συνταξιούχος άφυπηρέτησε μεταξύ της 1ης 'Απριλίου 1967 και της 31ης Δεκεμβρίου 1967, άμφοτέρων τών ήμερομηνιών περιλαμβανομένων, και άπεβίωσε πρὸ της 1ης 'Ιανουαρίου 1968, ή εάν ο δημόσιος υπάλληλος ή διδάσκαλος άπεβίωσε μεταξύ της 1ης 'Απριλίου 1967 και της 31ης Δεκεμβρίου 1967, άμφοτέρων τών ήμερομηνιών περιλαμβανομένων, συνεπεία τραύματος τὸ ὁποῖον υπέστη ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός του, ή εξειδικευθεῖσα σύνταξις έξαρτωμένων αὐτοῦ αὐξάνεται ἀπὸ της 1ης 'Ιανουαρίου 1968, διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς τρία και ἐν τέταρτον ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς τοιαύτης συντάξεως, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει διὰ ποσοῦ οὐχὶ μικροτέρου τών δώδεκα λιρῶν κατ' ἔτος.

(2) 'Εάν ή σύνταξις έξαρτωμένων εἶναι πληρωτέα κχωρισμένως εἰς τὴν χήραν και ἕκαστον τέκνον ή τὸν πατέρα και τὴν μητέρα, τὸ σύνολον αὐτῆς λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἔφαρμογὴν τοῦ κατωτάτου ὁρίου αὐξήσεως ἐκ δώδεκα λιρῶν κατ' ἔτος.

'Ισχύς τῶν αὐξήσεων συντάξεων.

6. Οἰαδήποτε αὐξήσις συντάξεως χορηγουμένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου λογίζεται, δι' ὄλους τοὺς σκοποὺς οἰασδήποτε ἑκάστοτε ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίας περὶ συντάξεων, ὡς μέρος τῆς συντάξεως.

Κατάργησις ἐπίδοματος ἐπὶ τῶν συντάξεων.

7. Τὸ ἐκ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν συντάξεων καταβαλλόμενον ἐπίδομα εἰς τοὺς συνταξιούχους τοὺς άφυπηρητήσαντας πρὸ της 1ης 'Ιανουαρίου 1957 ή εἰς τοὺς έξαρτωμένους δημοσίων υπαλλήλων ή διδασκάλων οἵτινες άπεβίωσαν πρὸ της 1ης 'Ιανουαρίου 1957 συνεπεία τραύματος τὸ ὁποῖον υπέστησαν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός των καταργεῖται ἀπὸ της 1ης 'Ιανουαρίου 1968.

'Εναρξις ἰσχύος.

8. 'Η ἰσχύς τοῦ παρόντος Νόμου λογίζεται ὡς ἀρξαμένη τὴν 1ην 'Ιανουαρίου 1968.

ΠΙΝΑΞ

(" Ἄρθρον 2)

1. Τὰ περὶ Κύπρου Διατάγματα ἐν Συμβουλίῳ περὶ Συντάξεων 1929 και 1931, ὡς ταῦτα ἔτροποποιήθησαν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν.

2. 'Ο περὶ Συντάξεων Νόμος.

Κεφ. 311.
17 τοῦ 1960
9 τοῦ 1967
18 τοῦ 1967
51 τοῦ 1968
119 τοῦ 1968.

3. 'Ο περὶ Στοιχειώδους 'Εκπαιδεύσεως Νόμος.

Κεφ. 166.
21 τοῦ 1959
19 τοῦ 1967
5 τοῦ 1968
62 τοῦ 1968.
'Ελλ. Κοιν. Ν.
7 τοῦ 1962
14 τοῦ 1962
16 τοῦ 1962
7 τοῦ 1963
11 τοῦ 1963
1 τοῦ 1964
12 τοῦ 1964

4. Αἱ διατάξεις τοῦ περὶ Στοιχειώδους 'Εκπαιδεύσεως Νόμου ὡς ἔφαρμόζονται διὰ τοῦ ἄρθρου 34 (1) (γ) τοῦ περὶ Μέσης 'Εκπαιδεύσεως Νόμου.

Κεφ. 169.
44 τοῦ 1959.
'Ελλ. Κοιν. Ν.
5 τοῦ 1960
7 τοῦ 1962.
56 τοῦ 1967.

5. 'Ο περὶ Συντάξεων Καθηγητῶν Νόμος, 1967.